

3. Η διδασκαλία της μουσικής πράξης ως σημείο συνάντησης μαθητή και δασκάλου

Νικόλαος Ζαφρανάς & Ειρήνη Μαύρου

Το άρθρο αυτό επικεντρώνεται στη σχέση που δημιουργείται όταν διδάσκεται μουσική. Πρόκειται για μια θέαση της σχέσης από οπτικές όπως αυτή της φιλοσοφίας του Buber όπως την ενσωματώνει η ψυχοθεραπευτική προσέγγιση Gestalt. Καθώς η εκπαίδευση μπορεί να λειτουργεί και να επιδρά τόσο σε ενδοατομικό όσο και σε διαπροσωπικό επίπεδο, διερευνάται εδώ η ποιότητα της σχέσης που δημιουργείται στο επίπεδο δασκάλου-μαθητή κατά τη διδασκαλία της μουσικής. Η μουσική εκπαίδευση αλλάζει στόχευση όταν, κατά τη διδασκαλία, η σχέση που ο δάσκαλος επιχειρεί να δημιουργήσει με τους μαθητές έχει τη μορφή υπαρξιακού διαλόγου κατά Buber. Η μουσική εκπαίδευση, τότε, μπορεί να γίνει πιο ουσιαστική απ' ό,τι όταν δημιουργείται μία μηχανιστική σχέση όπου οι συνομιλητές δεν απευθύνονται ο ένας στον άλλον άμεσα ως πρόσωπα αλλά ως ρόλοι. Συνεπακόλουθα, μια σχέση βασισμένη στον υπαρξιακό διάλογο μπορεί να αποτελέσει τον «φορέα» της συχνά επιδιωκόμενης ομαλής και αβίαστης εξέλιξης, ανάπτυξης και ικανοποίησης μέσα στη μουσική πράξη.

Λέξεις κλειδιά: παιδαγωγική μουσικού οργάνου, σχέση μαθητή/δασκάλου, Buber

Εισαγωγή

Η ατομικιστική προσέγγιση δεσπόζει στο σύγχρονο δυτικό πολιτισμό και, κατά συνέπεια, στη σύγχρονη μουσική δράση. Αυτή είναι η προσέγγιση που ενισχύει τους διαγωνισμούς δεξιοτεχνίας στην εκτέλεση μουσικών οργάνων, τις συγκρίσεις με στόχο τη διαβάθμιση των μουσικών και την προβολή του ταλαντούχου μουσικού ως «φαινόμενου». Ως «ατομικιστική προσέγγιση» αναφέρεται η προσέγγιση που θεωρεί το άτομο ως τη θεμελιώδη μονάδα που είναι επαρκής για τη λειτουργία του ανθρώπινου όντος, σε αντίθεση με μια σχεσιακή προσέγγιση, η οποία θεωρεί τη θεμελιώδη μονάδα μη αναγώγιμη στο ξεχωριστό άτομο καθώς αναδύεται από την ίδια τη σχέση (Francesetti, 2015). Καθώς η σύγχρονη πολιτιστική πραγματικότητα δεν διαφοροποιείται από την ατομικιστική προσέγγιση, οι μουσικοεκπαιδευτικοί υιοθετούν συχνά ένα ατομικιστικό πρότυπο, παρ' όλη την επικοινωνιακή και σχεσιακή δυνατότητα της μουσικής. Για τον λόγο αυτό, είναι βασικό για τους μουσικοεκπαιδευτικούς να διατηρούν επαφή με τη μουσική πράξη, ώστε να μη χάνουν την επαφή τους με την ενεργό μουσική επικοινωνία και το επακόλουθο σχετίζεσθαι, που μπορούν να αποτελέσουν υπόβαθρο και οδηγό